

[Rosing.]

den lovhjemlede revision har nødvendigvis måttet udsættes.

For nøjere at kunne bedømme baggrunden for de foreslåede ændringer har vi samfundsforskningsudvalgets udmærkede og overskuelige rapport. Denne fortæller bl. a. om virkningerne af lovens anvendelse i praksis i den periode, hvori den har været ført ud i livet, kriminaliteten, domstolenes virke, erfaringerne med hensyn til foranstaltningernes fuldbyrdelse, lægmænds og domsmænds udtalelser og bedømmelser af virkningerne og i det hele taget retssituationen i Grønland. Ud fra den rapport kan man let komme til den opfattelse, at en fortsættelse af samfundsforskningsarbejdet er berettiget i den nærmeste etape af udviklingen, hvor den grønlandske befolkning for alvor står på tærsklen til de større strukturændringer, som gennemførelsen af industrialiseringen, større kontakt med omverdenen og en yderligere koncentreret af befolkningen vil have til følge.

Som man kan vente, findes der divergerende opfattelser med hensyn til de foranstaltninger, der skal gennemføres vedrørende de dømtes forhold under og efter anbringelsesperioden. For at kunne konstatere ændringernes tilstrækkelighed eller det modsatte må man foruden at tage hensyn til rapportens indhold og bedømmelse af situationen også tage hensyn til befolkningens hurtige udvikling og forskydningen til fordel for de bymæssige bebyggelser i den kommende tid.

Jeg må have lov at sige, at jeg er enig i den opfattelse, at man endnu en tid bør bevare kriminalloven med visse nødvendige ændringer eller korrektioner i forhold til de bestemmelser, der findes i den danske straffelov, men jeg kan også med det samme sige, at tiden og udviklingen deroppe kræver, at kredsretterne må bruge strengere foranstaltninger for at bevare respekten for domstolenes afgørelser og gennemførelsen af dem.

Rapporten er udtryk for en stigende kriminalitet, og socialinspektør Kaj Petersens indlæg om sociale skader er også i overensstemmelse hermed.

Hvad angår organiseringen og dermed effektiviseringen af ungdomsarbejdet i Grøn-

land, er jeg også enig i de bestræbelser, som i højere grad end før vil dæmme op for de skadelige følger af udviklingen. Det er tillige en kendsgerning, at det efterhånden er vanskeligere at finde egnede familier, hos hvem man kan anbringe lovovertrædere. Endnu sværere er det at finde folk, der kan påtage sig tilsynet med de anbragte. Dertil kommer befolkningens almindelige opfattelse af denne måde at dømme forbrydere på, nemlig: han går iblandt os lige så frit, som om der overhovedet ikke var sket noget galt.

Siger alt dette ikke, at man som det næste skridt må anvende strengere forholdsregler over for personer, der gentagne gange kommer på kant med loven, så de mærker, at samfundet ikke længere kan tolerere overtrædelser? Når jeg siger strengere forholdsregler, mener jeg dermed, at genanbringelse af de dømte hos familier eller idømmelse af større bøder i psykisk henseende synes at være langt fra tilstrækkeligt i sådanne tilfælde; anbringelse i anstalt eller forvaring, nemlig afsondering fra samkvem med andre i kortere eller længere tid, vil derimod efter min overbevisning være den rette måde at dømme gentagelser på.

Anvendelse af anbringelse i anstalt eller forvaring vil, som der står i rapporten, betyde, at udgifterne til retsvæsenet, til anlæg og drift af nye institutioner, vil forøges væsentligt, idet der ved de pågældende institutioner ansættes et egnet personale. Men når der skal opnås den fulde og mest virkningsfulde gennemførelse af fuldbyrdelsen af rettens afgørelse, må der også et større økonomisk offer til.

Om erfaringerne med forvaringsanstalten i Godthåb og dermed anstaltens berettigelse er oplysningerne også modstridende. Nogle siger, at den er god, andre, at den ikke er afskrækkende nok for unge kriminelle, og atter andre, at der burde være 3 af den slags, nemlig 1 i Egedesminde, 1 i Godthåb og 1 i Julianehåb, eller at den måske nok med tiden burde placeres anderledes, at den er for lille, og at kontrollen med de indsatte ikke er tilstrækkelig.

Efter min opfattelse af situationen er forslaget om ophævelse af reglerne om forvaring en forringelse eller begrænsning af foranstaltningsfuldbyrdelsens muligheder, idet § 107 foreslås affattet således: